Quelle: https://manuscripta.at/?ID=41223
Copyright: Melk, Benediktinerstift

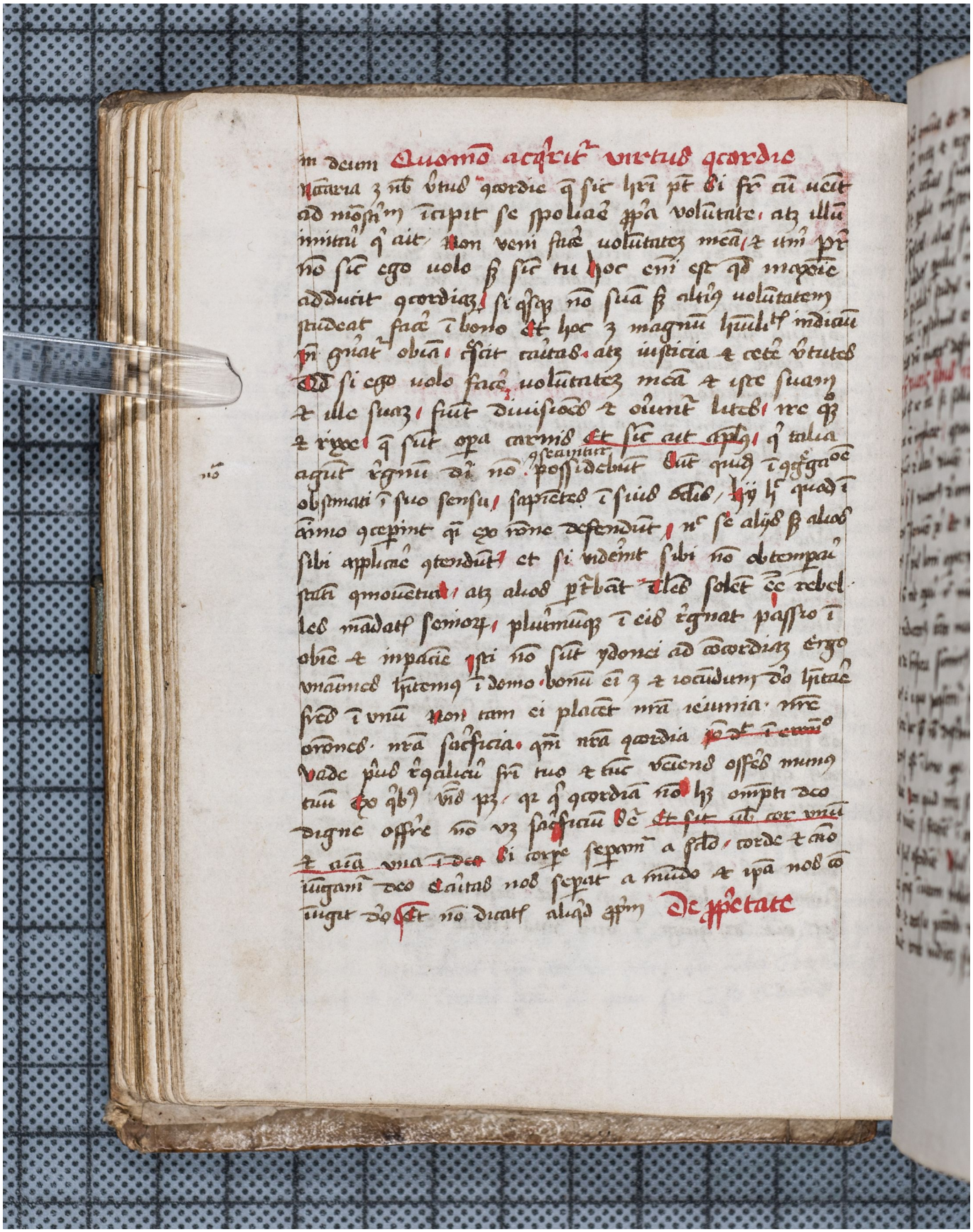

m deum **Quomodo acquirit virtus cordis**
Natura z nt virtus cordis q sic hri pt si fr cu ucit
ad mosn̄m rapit se spoliac ppa voluntate, atz illu
mitu q ait non veni fac uoluntatez mea, t um pr
no sic ego uolo ß sic tu hoc eni est qd maxie
adducit cordiaz, si qsq no sua ß alicq uoluntatem
studeat fac i bono tt hoc z magnu humilt indicau
in qnat obia, hsit caitas, atz iusticia t cetr virtes
dd si ego uolo fac uoluntatez mea t iste suam
t ille suaz, fiunt diuisiocs t oium lites, nec qz
t rigor, q fit opa carnis tt sic aut aplq, q talia
agunt regnu dei no possidebunt dnt quid i qqgaoc
obstinati i suo sensu, sapientes i suis oculis, hij hi quod i
animo cepint qi ego nonne defendunt, nc se alios ß alios
sibi applicac ostendunt, et si indemt sibi no obtempau
tati qmouetur, atz alios pt bat tles solet ec rebel
les mandatis semoz, plurimuqz i eis regnat passio i
obic t impacic isti no sunt ydonei ad concordiaz ergo
maxime habitemq i domo bonu ei z t iocundum do habitac
sed i unu non tam ei placet nra iciunia nec
orones nra sacrficia, qm nra cordia ~~pdt i eum~~
vade pus equalicu fri tuo t tunc veniens offes munus
tuu ego qb vnd pz, qr q cordia no hz ompti deo
digne offre no vz sacrficiu dc tt sit uti cor unu
t aia una i deo si corpe separm a sclo, corde t ano
iungam deo caitas nos separat a mundo t ipa nos co
iungit do tt no dicatis aliqd ppm **De ppetate**